

До членовете на Научното жури

назначено със Заповед на Ректора на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“

№ Р33-4564/21.09.2017 г.

за конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“ в област на висше образование с шифър 3. „Социални, стопански и правни науки“, професионално направление с шифър 3.6. „Право“, специалност „Международно частно право“, обявен от Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ в Държавен вестник (ДВ), бр. 46 от 09.06.2017 г.

кандидат – гл. ас. д-р Димитър Милчев Деков

С т а н о в и щ е

на Проф. д-р Николай Симеонов Натов

Софийски университет „Св. Климент Охридски“, Юридически факултет, Катедра „Международно право и международни отношения“

Уважаеми членове на Научното жури,

С горната заповед на Ректора на Пловдивския университет съм назначен за член на Научното жури. На първото заседание на Журито ми е възложено да изготвя становище. В законовия срок представям на Вашето внимание становището си.

За участие в конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“ в област на висше образование с шифър 3. „Социални, стопански и правни науки“, професионално направление с шифър 3.6. „Право“, специалност „Международно частно право“, обявен от Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ в Държавен вестник (ДВ), бр. 46 от 09.06.2017 г., е допуснат единствен кандидат гл. ас. д-р Димитър Милчев Деков.

1. По конкурса – обявен е за нуждите на Катедра „Международно и сравнително право“ при Юридическия факултет на ПУ „П. Хилендарски“. Допуснатият кандидат е получил през 2012 г. образователна и научна степен „Доктор“ по международно частно право в Института за държавата и правото към Българска академия на науките. От м. октомври 2004 г. той е на трудов договор в ПУ „П. Хилендарски“, Катедра „Международно и сравнително право“ при Юридическия факултет и последователно е бил асистент и главен асистент по международно частно право, и има изискуемия съгласно закона стаж. Преподавателска натовареност от 81 часа по международно частно право за този конкурс е осигурена.
2. За участие в конкурса кандидатът представя монография (хабилитационен труд) – 1 брой и статии – 4 броя. Публикациите не повтарят представени за

придобиване на образователна и научна степен „доктор” трудове и с това са спазени съответните изисквания на чл.24, ал.1, т.3 от Закона за развитието на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ) и чл. 53, ал.1, т.3 от Правилника за прилагане на ЗРАСРБ (ПП ЗРАСРБ). Тъй като една от статиите не е в специалност „Международно частно право“ – става въпрос за „Възмезден договор ли е договорът за доброволна делба“, сп. „Пр. мисъл“, бр.1/2007 г., същата няма да бъде предмет на моето становище.

3. Оценка на трудовете на кандидата.

1) Хабилитационен труд „Средства за колективна защита на потребителите. Компетентен съд и приложимо право“,

Пловдив, Университетско издателство, 2017 г., в обем 471 стр., от които научен текст 420 стр., и 676 бележки под линия. Библиографията е поместена на последните страници на книгата – от 429 нататък и обхваща литература на български език и на латиница, нормативни източници от правото на ЕС, ненормативни документи на европейските институции, други нормативни и ненормативни актове на английски и на български език, практика на СЕО/СЕС, практика на българските съдилища и други съдебни решения на съдилища от САЩ и Германия. Във въведението авторът уточнява, че изследването има за цел да анализира средствата за колективна защита на потребителите като ефективен механизъм за прилагане на защитните норми в областта на правото за защита на потребителите (с. 15-16). Отстояваната теза е: „Възстановяването му може да стане само с помощта на правото като система от задължителни правила и норми, чрез които норми да се предвиди засилена защита на потребителите, по начин, че да не се позволи на пазара да прояви своите отрицателни страни в регулирането на отношенията“ (с.15). Книгата обхваща въведение, седем раздела и заключение, озаглавено „В търсене на решение“. Изследват се последователно колективното обезщетяване на вреди в САЩ, развитието на политиката и на правната уредба на защита на потребителите в ЕС, и нейното влияние в държавите членки, сравняват се действащите системи за колективна защита в някои държави членки и в България (раздел първи до раздел пети). Шести раздел е посветен на уредбата на международната компетентност по дела с участието на потребители, а седми раздел – на определянето на приложимото по такива дела материално право. Трудът е пример за прагматично съчетаване на сравнително-правния с международно-частноправния анализ на отношенията. Той свидетелства за доброто познаване на изследваната материя и за задълбочения подход на автора при изясняване на разнопосочните правни и практически аспекти на закрилата на потребителите, в частност – на средствата за колективната им защита, и нейната правна уредба в няколко правни системи – тази на Общото право с основен представител САЩ, а също и Обединеното Кралство, правото на ЕС и вътрешното законодателство на Република България. Авторът поставя въпроси, разкрива проблеми и предлага техни решения. Използва ясен и четим език. Не остава съмнение за това, че Деков познава изследваната материя в подробности и предоставя богат сравнително-правен материал. Знанията и уменията на автора в областта на международното частно право са убедителни. Изследователската теза е аргументирано обоснована. Прави впечатление ясно заявената и аргументирана авторова позиция по основните изследвани групи отношения в

монографията. Представеният труд може да бъде полезен както за студентите така и за практикуващите юристи.

2) Относно приносите – в приложената справка кандидатът претендира редица приноси в публикациите си, от които считам, че могат да бъдат приети следните:

В монографията „Средства за колективна защита на потребителите. Компетентен съд и приложимо право“ – самото изследване на уредбата на средствата за колективна защита на потребителите е новост в нашата литература; принос е и възприетият от автора сравнително-правен подход при анализа, който обхваща не само държавите членки, но и други страни, основно САЩ; анализът на директивите на ЕС в областта на колективната защита на потребителите; критиката на прилагане на принципа *actor sequitur forum rei* при определяне международната компетентност по дела за защита на колективен интерес и предложението за реформа в тази насока, позволяваща ефективна колективна защита на потребителите; и предложението за приемане на специални съдебно-процесни норми на МЧП на ЕС, съобразени с особеностите на колективната защита на потребителите.

Сумарна оценка на другите приложения в списъка съчинения: те разкриват способността на кандидата да навлиза в същността на изследваните проблеми и да дава самостоятелна оценка на отношенията, предмет на анализа. Написани са на ясен и разбираем език, авторското присъствие е отчетливо и доказват научните му качества и способности.

Към трудовете могат да се отправят и някои критични бележки като: на някои места в монографията има повторения, които следва да се избягват; изразът „нормативни документи“ не е юридически; вместо „международна юрисдикция“ трябва да се използва „международна компетентност“; чуждиците не допринасят за качество; винаги е полезен повторен прочит на написаното.

4. В обобщение, от анализа на представения за участие в този конкурс хабилитационен труд и на другите творби на кандидата произтича един категоричен извод – те са написани на високо научно и научно-практическо ниво и отговарят на критериите за качество на научните публикации в материята на международното частно право.

5. Мотивиран от гореизложеното, аз заявявам положителното си заключение и ще гласувам в уважаемото Научно жури за кандидатурата на Димитър Милчев Деков за заемане на академичната длъжност „доцент“ в област на висше образование с шифър 3. „Социални, стопански и правни науки“, професионално направление с шифър 3.6. „Право“, специалност „Международно частно право“.

София, 3 ноември 2017 г.

Проф. д-р Николай Симеонов Натов